

Ērģelnieka Kulakova jaunā mīla

**Mūziķi JURI KULAKOVU (45)
jau vairākus mēnešus
iedvesmo jaundzimušās
jūtas pret ŽAKLĪNU
CINOVSKU (36) un ērģelnieka darbs**

Romas Katoļu baznīcas Siguldas draudzē.

Juris strauji nelemilas

Tikšanās sākumā Juris brīdina, ka analizēt jaunās attiecības nav gatavs un vēlas tās pasaudzēt. «Man nav raksturīgi strauji un bieži iemīlēties. Lai gan iemīlēšanās ir dabisks stāvoklis, jo, kā rakstīts Bībelē, mīlestība nekad nebeidzas. Ideālā variantā mīlestības objekts ir viens uz visiem laikiem. Dažiem tā arī ir. Manā dzīvē nopietnas, ilgstošas attiecības bijušas tikai divas. Lai tādas rastos, vajadzīga īpašas sajūtas, strāvājums. Tas viss ir diezgan netverami. Absolūti skaista sieviete mani var atstāt pilnīgi vienaldzīgu, ja neļūtu viņā kādu starojumu. Dabiski, ka āreji uzkrītoša seksualitāte vienmēr pievērš uzmanību, bet, iepazīstoties tuvāk, tas var palikt tikai iekāres līmenī.»

Vienīgās oficiālās attiecības

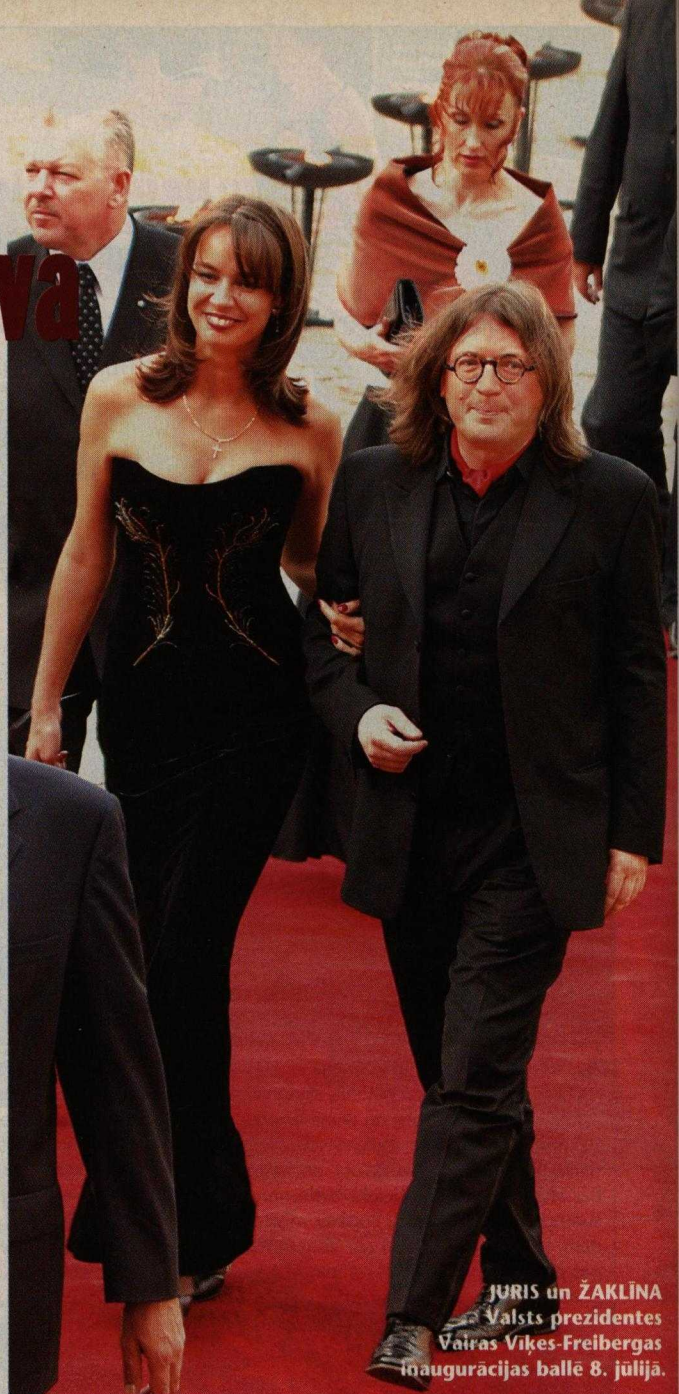
Pirmo nopietno un vienīgo oficiāli reģistrēto Jura attiecību mūžs (ar arhitekti Lieni Kulakovu) bija nedaudz vairāk nekā desmit gadi. Precīzus skaitļus Juris neatminas. «Apprecējamies 1982. gada 18. novembrī, un kaut kad deviņdesmito gadu pirmajā pusē mūsu laulība diemžēl tika šķirta. Abi bijām pārāk lielas personības...» Juris un Liene iepazīnušies radošās jaunatnes nometnē Gaujienā. Gadu draudzējušies un sapratuši, ka jāprecas. Juris tobrīd bija Konservatorijas Pūtēju un estrādes orķestru vadītāju un diriģentu nodaļas pēdējā kursa students. Dzīvojuši īrētā dzīvoklī Krāsotāju ielā, kur Liene pārdzīvojuši arī «Pērkonā» mēģinājumus un grupas aizlieguma laiku. Bijis brīdis, kad vienīgie ienākumi bija Lienas arhitektes alga – 80 rubļu. Lienas un Jura meitai Justīnei pašlaik ir piecpadsmit gadu.

«Kā vienmēr, valnīgs biju es...»

Pirms pieciem gadiem Dailes teātra sezonas slēgšanas ballē Juris iepazinās ar tekstilmākslinieci Barbaru Ābeli, kura par Juri ir sešus gadus jaunāka. Arī viņai aiz muguras bija viena šķirta laulība un dēls. «Viss notika dabiski, diezgan ātri sākam dzīvot kopā. Te nu atkal konkrētus datumus nepateikšu. Man šķiet, ka cipari būtībā neko neizšķir. Kam lemts notikt, tas notiks agri vai vēlu, un, kam nav jānotiek, tas šā vai tā nenotiks. Tā kā Barbarai bija lielāks dzīvoklis, dzīvojām pie viņas. Strādāšanai veltīju galvenokārt naktis. Lai arī kāds naktsputns esmu, drīz vien jutu, ka fiziski to izturēt grūti. Visnormālāk tomēr, ja cilvēks funkcionē līdz ar sauli. Mazpamazām intensīva darba posmos pārcēlos atpakaļ uz savu māju. Nu jau drusku vairāk kā gadu neesam ar Barbaru kopā. Droši vien, kā vienmēr, vainīgs biju es... Barbarai nepietika ar laiku, ko varēju viņai veltīt. Varbūt viņai radās citas simpātijas? Katrā ziņā Joti ceru, ka tagad Barbarai kāds ir. Mums ir draudzīga attiecības, viņas dēls Pēteris mani joprojām sauc par patēvu.»

«Sākām divatā braukt uz Žagarkalnu»

Pēc attiecību pārtraukšanas ar Barbaru Jura dzīvē iestājās vientuļnieka periods.

JURIS UN ŽAKLĪNA
Valsts prezidentes
Vairas Viķes-Freibergas
inaugurācijas ballē 8. jūlijā.

«Tāds nu esmu. Man lielās devās vajadzīga vientuļība. Baudu to ar grāmatām, domām, mūzikas instrumentiem. Neesmu no tiem vīriešiem, kam obligāti blakus vajadzīga sieviete. Pats lieliski tieku galā ar saimniecību un sadzīvi. Kad kopš šķiršanās ar Barbaru bija pagājis aptuveni pusgads, kurā biju nosacīti viens, Nacionālajā operā nejauši satiku Žaklīnu. Pazīstami esam Joti sen. Viņa tovakar nāca no kādas filmēšanas. To, kā es tur gadijos, neatceros. Fojē pīpēju, un Žaklīna man piedāvāja lieku biļeti uz izrādi. Vai tikai tā nebija «Putnu opera»? To, starp citu, joprojām neesmu redzējis! Mums toreiz kaut kā nesmuki sanāca – pieteicos iet, taču man izrādes dienā bija atslēgts telefons. Jutos vainīgs un uzaicināju Žaklīnu vakariņās. Man šķiet, tas bija «Melnā kaķa vēstniecībā», bet iespējams arī, ka kaut kur citur. Paklīdām pa ielām, papļāpājām. Izrādījās, ka Žaklīna ir liela slēpotāja. Līdz tam Nauris Puntulis, arī *baigais* slēpotājs, mani bija pierunājis

1982. g. 18. novembris – JURA un LIENES kāzu diena. Vedējos – grupas «Pērkons» solists RAIMONDS BARTAŠEVICS ar kundzi MAIRU.

JURIS un BARBARA.

Jurim ir sava naktsmitne baznīcā

«Pēdējo trīs nedēļu aktualitāte numur viens man ir iesaistīšanās diezgan intīmā ar mākslu un garīgumu saistītā procesā. Labs un sens mans draugs prāvests Ronalds Melkeris sūdzējās, ka nav ērģelnieka. Teicu – ja galīgi visi striķi trūkst, labprāt tev izpalīdzēšu! Tā nu jau trīs svētdienas pusotru stundu esmu dievkalpojumā Siguldā. Ne jau naudas dēļ to daru. Man tas patīk. Par vienu reizi saņemu 10 latus. Nezinu gan, vai gribētu būt piesaistīts šim darbam pastāvīgi. Man labāk patīktu parādīties šad un tad. Baznīcā man ir sagatavota arī istabiņa, kur palikt. Jo tas, ka vienmēr kavēju, nevienam nav noslēpums. Tāpēc, lai nenogulētu dievkalpojumu, baznīcā ierodos jau sestdienas vakarā. Abi ar mācītāju ieturam vakariņas, iedzeram baznīcas vīnu, aprunājamiem par dzīvi. Esmu pie vietas, un, ja arī aizgulēšos, tikšu uzmodināts. Man nekad nepietiek ar vienu modinātāju. Taču baznīcā ir sekretāre, kura vajadzības gadījumā var mani uzbungāt augšā! Šāda pieredze – spēlēšana baznīcā – man ir pirmo reizi. Gadās, ka nogāzu arī šādus tādus podus. Tur ir tāda smalka lieta, ka jāspēlē atbildes. «Āmen» jānospēlē tādā tonī, kādā mācītājs sāk dziedāt. Tā kā man nav absolūtas dzirdes, es improvizēju. Skan gan drusku modernāk!

Zigfrīds Muktupāvels jau bija dzirdējis, ka es tur spēlējot un ka atsauksmes esot labas. Augusta pēdējā svētdienā, kad tika svēti skolēni, man palūdza nospēlēt ko mūsdienīgāku. Sanāca jautras improvizācijas pa gammām. Tās skolēniem tādas saprotamākas. Kad svētdienas dievkalpojums beidzies, paēdam ar mācītāju pusdienas, protams, pierzerot klāt vīnu, un es dodos tālāk savās gaitās.»

sākt to lietu, un es pāris reizu tupus rāpus pa kalnu padzīvojos. Tā kā iepriekšējās attiecības abiem ar Žaklīnu bija beigušās, katru pirmdienu kopā sākām braukt uz Žagarkalnu. Pirmajā reizē man bija bail braukt no lielā kalna, nobraucu no skolēnu kalniņa. Žaklīna apskatījās un nolēma, ka man uz tā nav ko darīt. IZRādījās, viņai bija taisnība! Tiklīdz uz lielā kalna kļuva drošāks, gadījās arī krist. Vasarā neko īpašu nedarījām, bija daudz visādu pasākumu, arī Dziesmu svētki.»

Juris un Žaklīna vairākkārt redzēti kopā sabiedrībā, apmeklējot dažādus saviesīgus

Mēs riņķojam katrs savā orbitā. Žaklīna, tāpat kā es, mēdz pamatīgi iekrist darbos. Lielām personībām būt kopā nav tik vienkārši. Ko lai saku? Dzīvojam atsevišķi, gujam kopā! Kā reklamā.»

Žaklīna komentāros par attiecībām ar mūziķi ir skopa: «Negribu par to runāt. Kad divu cilvēku dzīvē notiek īsts pagrieziena – viņi apprecas vai šķiras –, tad var runāt! Man tagad nav ko teikt, kad būs, tad runāšu.»

«Tā kā iepriekšējās attiecības abiem ar Žaklīnu bija beigušās, katru pirmdienu kopā sākām braukt uz Žagarkalnu.»

pasākumus. Vai tas liecina par nopietnām attiecībām? «Par attiecībām, tāpat kā par lieliem darbiem, nerunāju, kamēr tie nav pabeigti. Kamēr divi cilvēki nepārādās izsludināto sarakstā, nevajag skaji runāt! Nekad mēs nezinām, kā notikumi var attīstīties.» Jautāts, vai abiem ir doma par kopdzīvi, Juris teic: «Tas viss ir pārāk trausli un sarežģīti.

